

- Dobrý den, jste pan Radomil Pomalý? Jmenuji se Eduard Melíšek a jdu za vámi na konzultaci, zda byste mi poradil, jak na ty potvory.
- Á dobrý den, čekal jsem vás. Posad'te se, prosím.
- Jo, děkuji.
- Vydry jsou zákonem chráněná zvířata...
- Ano, to jsem si všimnul, protože mi před očima likvidují celé moje živobytí a já kvůli tomu zákonu nemůžu dělat vůbec nic.
- Něco snad ano, existuje celá řada způsobů, jak se vydrám bránit.
- Celá řada? Někdo mi tu posledně poradil, abych plot okolo rybníka zapustil až do země, aby se ty potvory nemohly podhrabat. Stálo mě to přes 50 000, měsíc práce a výsledek? Nula.
- Hm, vydru studujeme už léta. Vyzkoušel jste také elektrický ohradník?
- Jo. Jenže funguje jenom přes léto. Pod sněhem si elektrika ani neškrtně a mně vyjde nastejno, jestli mi sežerou ryby na jaře, na podzim nebo v zimě.
- Rozhodně napáchané škody už nemohou být tak velké a o náhradu škody si přece můžete zažádat.
- Já přece ryby nechovám proto, aby vydry měly hostinu. Pochopil jste vůbec smysl naší práce?
- Pochopil, zažádal jste si již o tu náhradu škody?
- Nezažádal. Copak mám čas na všechny ty formuláře!
- Chápu, že je problematika složitá.
- To je, ale řešení je jednoduché.
- Jaké jednoduché řešení máte na mysli?
- Vydry zneškodním.
- Ale to se dopustíte trestného činu. Navrhuji požádat ministerstvo o náhradu škod, já vám s formulářem a vyřízením žádosti pomohu.
- No, dobře tedy.